

og Velsignelse for mange Fiskere nedad Vestkysten, hvis der virkelig kunde lægges en saadan Havn der et Sted imellem Skagen og Esbjerg, men man er vistnok efterhaanden kommen til det Resultat, at det vilde blive en meget dyr Havn; jeg skal ikke komme ind paa at nævne bestemte Tal, jeg synes, jeg har hørt saadanne Summer som 30 eller 15 eller 10 Mill. Kr. i alt Fald saa mange Millioner, at man sikkert kunde sige, at Renten af dem vilde være mere end de Summer, der overhovedet kunde blive bragte ind ved Fiskeriet. — Jeg synes, jeg bliver endnu lidt mere ænstelig ved denne Skagens Havn efter de Ytringer, der ere komne fra den ærede Minister, idet den ærede Minister, der, som han selv sagde, naturligvis heller ikke er sagkyndig, har spurgt andre, som ere inde i Sagen, om hvorvidt vi skulde have en landfast Havn eller en Øhavn. Vi vide jo endnu ikke rigtigt, hvad der er det bedste; men hvis der kommer en landfast Havn som den, hvorom der er Tale, er det meget muligt, at den kan sande til og langt fra blive en Havn, hvorpaa vi rolig kunne bygge i Fremtiden.

Det er altsaa langt fra lysteligt for mig at gaa med til saa store Udgifter, som dem, der her er Tale om, og jeg vilde finde det højst rimeligt, om vi ventede nogen Tid, til vi virkelig fik Raad til saadanne Udgifter. Jeg maa tilstaa, at jeg har altid været mere naiv end de fleste Medlemmer af dette Ting; for jeg har altid troet, at denne megen Kærlighed til Fiskere og Fiskerihavne i Jylland for en stor Del beroede paa den Tanke fra Højres Side, at man kunde bevare de brave Fiskere som brave Højremænd, og fra Venstres Side kom man saa med de store Overbud for trods Højre at faa fat i Fiskerne. For Resten kunde et saadant stort Projekt som dette i gamle Dage, i den rigtige Kamptid, have været et meget godt Led i Kæden af Bestræbelserne efter en Gang at naa til at faa Statskassen tømt. Jeg har nu aldrig været med til at finde noget fornuftigt deri, men vi have et Parti og have haft ikke saa faa Medborgere her i Landet, der regne det for en af de fortjenstfuldste Gerninger at tømme vor Statskasse. Jeg forstaaer saa godt i saa Henseende Folketingets nuværende Stilling. Det er ikke altid saa ganske hurtigt i Vendingen, som man kunde ønske. Jeg tror ikke, det høje Folketing ved rigtig endnu, hvordan det er stillet. Det mener,

at det vilde være heldigt, om det endnu kunde faa nogle flere Medlemmer ind i Reformpartiet. Jeg forstaaer det ikke. Thi naar jeg var Venstremand, vilde jeg foretrække, at der var nogle færre Medlemmer i Reformpartiet; men det er ikke det nuværende Reformpartis Mening, det ønsker saa mange Medlemmer som muligt fra den ene og den anden Kant; jeg er som sagt ikke enig i, at det er fornuftigt. De tro maaske endnu i Folketinget, at det er klog Politik at fortsætte med som i gamle Dage at tømme Statskassen, idet man mener, at der saa ikke bliver den Lyst til at være Ministre, som der muligvis tidligere har været. Endelig kan det høje Folketing vist ikke rigtig klargøre sig, at det ikke længere er i Opposition. Det har stadig en Følelse af, at et Folketing maa være i Opposition. Det kan ikke rigtig forstaa, at naar det nu en Gang har faaet et Ministerium af sin Midte, skulde der ikke længere være Tale om at være i Opposition, men tværtimod kun i enhver Henseende at støtte Ministeriet. Og det høje Ministerium forstaaer jeg heller ikke fuldt, thi der er ingen Tvivl om, at for Ministeriet maa Reformpartiet være stort nok, og jeg kunde saa udmærket tænke mig, hvis jeg havde den Ære at sidde i det nuværende Ministerium, at jeg kunde ønske, som jeg ogsaa ønskede for Reformpartiets egen Skyld, at dette Parti kunde blive fri for nogle af Medlemmerne og ikke behøvede at gøre sig alt for stor Umage for at faa saa mange Medlemmer som muligt ind i Partiet. Det forekommer mig, at det nuværende Ministerium maatte gøre alt, hvad det kunde, for ikke at komme ind i flere finansielle Vanskeligheder, end det hidtil har været; thi Fremtiden kan mulig i saa Henseende ikke vise sig lys for den nuværende Regering. Jeg maa i det hele taget sige, at jeg ikke er fuldt tilfreds med den nuværende Finansminister. Et gammelt Ord siger, at den Gud giver et Embede, giver han ogsaa Forstand. Det kan man ingenlunde sige om den nuværende Minister. Der er ganske vist ingen Tvivl om, at den nuværende Finansminister har fuldt ud god Forstand nok til at blive Minister og fuldt ud godt Hoved nok til at være Finansminister her i Landet. Men det, der mangler den ærede Minister, og som jeg kunde have ønsket ham i Vuggegave i sin Tid, da han blev Minister, hvis jeg skulde ønske ham en saadan, er noget mere Beskedenhed over for Finanserne, noget mere Paaholdenhed